

τὰ πυκνὰ δένδρα οἰκογένειαι διέρχονται ὄλοκληρον τὴν ἡμέραν ἐκδραμοῦσαι ἀπὸ τὴν πρωίαν μετὰ τοῦ φαγητοῦ των. Γένική εὐθυμία καὶ χίνησις. Μου ἐνθυμίζει πολὺ τὰς πανηγύρεις εἰς τὰς διαφόρους τῆς Ἰταλίας πόλεις, καὶ δυσκόλως κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς Παρισίους ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς δύναται τις νὰ εύρῃ θέσιν εἰς τὰ πλοιάρια ἢ τὰ τράμ.

Τὸ Saint-Cloud εἶναι μικρὰ πολύχρη σήμερον μετὰ 8,000 κατοίκων εἰς ἀπόστασιν 9 χιλ. ἀπὸ τῶν Βερσαλλιῶν καὶ κοσμεῖται δι' ὠραίου μεγάρου ἀνωτάτου ἔθνικοῦ Λυκείου καὶ Ναοῦ πλουσίου ρωμαϊκοῦ ρυθμοῦ. Πᾶς ξένος ἐπισκεπτόμενος τοὺς Παρισίους πάντως θὰ ἐκδράμῃ μέχρι Saint-Cloud διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸ δάσος, τὰς δεξαμενὰς καὶ τὴν χίνησιν τοῦ ἔργατικου κόσμου.

ΖΩΦΟΣ

★ ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ★

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

·Ο νεοούλιεντος, γαλατᾶς, φοβεῖται νὰ κάμη λουτρόν.

·Ο λοχίας.

— Φοβᾶσαι τὸ νερό; Κρῆμας ποῦ εἰσαι καὶ γαλατᾶς.

★

·Ἐνοικιαστής δωματίου. — Λέτε, κυρία, πῶς δίπλα νάθεται ἥνας μονοκοδιδάκαλος;

·Οἰκονυφά. — ·Α, μὴ ἀνησυχεῖτε. "Ἐχει δώδεκα παιδιά τὰ δύοτα κάρονν τόσον θόρυβον, ὥστε δὲν ἀκούεται τὸ πιάνο.

★

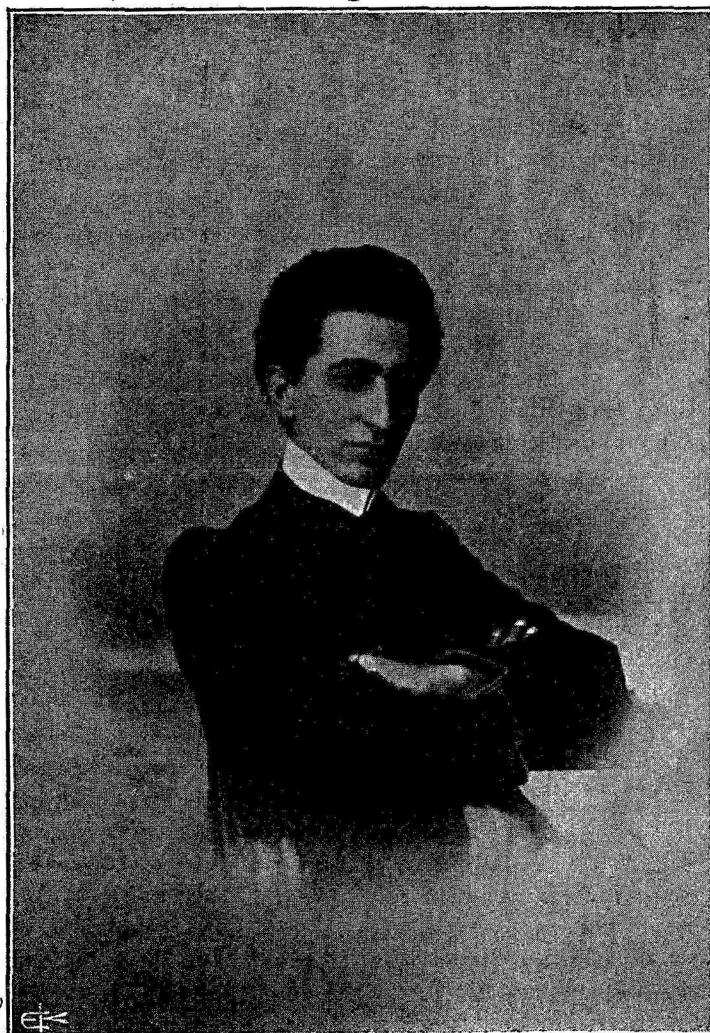
·Μία δωδεκαέτις εἰς τὴν Γλυπτοθήκην, δεικνύουσα ἅγαλμα, μὲν φύλλα συκῆς.

— Μαρά, τὸ φυινόπωρον πέφτοντα κι' αὐτά τὰ φύλλα;

★

·Μαρά. — Μὴ σηκώνης τόσο τὸ φόρεμά σου, Διόδα, δὲν κάνει.

·Η κόρη. — Τότε γιατὶ μοῦ ἀγόρασες, μαυᾶ, τόσο ωραῖες κάλτσες;

·Ο κ. Τ. ΑΕΠΕΝΙΩΤΗΣ